

www.kswsverige.org

Ja, vi gillar också goda nyheter men just nu är vi intresserade av sanningen

CoS Köpenhamn: där en ung kvinna och jag diskuterade donationer.

2004: Rummet var avlångt, nästan som en korridor.

- Ännu en ung kvinna, tänkte jag och satte mig ner på en kontorsstol som såg ut som om den skulle kunna gå sönder under min vikt. På min väg ut från service på AOSH EU i Köpenhamn fanns en punkt som innebar att jag skulle få information om Power-byggnaden i Clearwater, Florida, och den som skulle informera mig var denna unga kvinna. Jag tittade på henne; hon hade ljus hy, rödblont hår som var uppsatt med ett par hårklämmor och hon såg ut som om hon var glad att se mig. Hennes leende var annorlunda, tyckte jag, som om hon tyckte att jag såg ovanlig ut eller som om hon bar på en spännande hemlighet.

Hon satte sig på stolen intill min och ställde några frågor: "Har du hört talas om Super Power?", "Känner du till Power-byggnaden?"

Bredvid henne satt en man med mörkt hår och spetsigt ansikte. Han såg italiensk ut och var antagligen runt 25. Jag lade märke till att han lyssnade på vårt samtal och att det var något med situationen som roade honom. Papper låg framför honom på skrivbordet och han försökte se ut som om han studerade dem, men han hade nästan all uppmärksamhet på mig och mitt samtal med den unga kvinnan.

Kvinnan bläddrade med smala fingrar i en presentationspärm och jag tittade artigt och lyssnade. Kvickt kom hon till saken; hon önskade en donation till projektet.

Under min tid i Köpenhamn hade jag svarat alla som sökt donationer med samma raka besked: "Jag donerar inte."

"Vad menar du?" sa de.

"Jag donerar inte pengar till nånting och jag har aldrig gjort det", förklarade jag.

Några av dem nöjde sig inte med det svaret och jag brukade då utveckla tankarna för dem. Jag gillade detta eftersom jag visste att fundraising stred mot policy och jag hade undersökt det här fenomenet noga. Jag visste att jag hade rätt och jag kände mig bekväm. Så för att utveckla tanken sa jag: "Jag tycker att mitt bidrag är gott nog

och jag känner inte att jag är skyldig dig eller gruppen någonting.”

Detta fick faktiskt en av dem att skratta högt, inte hånfullt utan mer som ett va-fan-är-det-här-för-en-snubbe-skratt.

Så den unga kvinnan som ville ha ett bidrag till Power-byggnaden väntade på ett svar men den här gången frågade jag henne nånting: ”Finns det en LRH-text som säger att du ska fråga mig om pengar, och finns det en LRH-text som säger att du ska finnas med som en punkt på mitt ruttningsformulär?”

Kvinnan svarade glatt och utan att blinka: ”Ja, det finns det.”

”Kan du visa mig den referensen?” undrade jag. Jag var intresserad av vad hon skulle visa mig. Jag visste att det inte fanns någon referens, förstår du. Och nu hade hon sagt att det fanns en!

”Kommer snart”, sa hon.

Hon skulle precis resa sig för att gå ut ur rummet när italienaren sa: ”Det finns ingen referens.”

Jag tittade på honom och han log försiktigt mot mig. - Jaha, vad händer nu då? undrade jag för mig själv.

”Finns det ingen referens?” sa kvinnan och lyckades låta lite förvånad. Hon stod upp.

Hon satte sig ner efter en stund och jag såg ingen anledning att fortsätta samtalet. Jag förklarade för henne att jag inte donerar pengar. Hon berättade att jag alltid var välkommen att kontakta henne om det var något som jag ville fråga om och så satte hon sin signatur på mitt ruttningsformulär. Jag lämnade rummet och kom ut på den stora innergården där medarbetarna i Köpenhamnsorganisationen brukar samlas för att gå igenom veckan som varit.

Örnen har landat
6 aug 2010

Vad är andradynamiken?

http://www.kswsverige.org/andradynamiken_scientologi.pdf